

ԺԱ.

1880—1890

ԵՐԻՊՏԱԿԱՆՆ Քահիրէի ու Աղեքսանդրիայի մէջ ալ
Հայերը ձեռք բերած են երբեմն (մանաւանդ մինչ-
չեւ 1880) վաճառական ու սեղանաւորական կարեւոր
դիրք:

Քահիրէ՝ կայան ու մայրաքաղաք Տէլղայի հինա-
ւորաց ճոխ նահանգին և դիւցայինն Նեղոսի բարեբեր
արգասաւորութեանց, Աղեքսանդրիա՝ նաւահանգիստ ու
վաճառարաշխ նոր Տիւրոս-Սիդոն հանուր ծովափնեայ
և անափնի ցամաքայինն Ափրիկէի՝ առեւտուրի սեղա-
նաւորութեան և կալուածատիրութեան մեծ կեդրոններ
էին ու են ցարդ, ուր Հայք՝ մանաւանդ ոսկերիչք, սե-
ղանաւորք, կալուածատէրք, վաճառականք և պաշ-
տօնեայք՝ փայլած են գլխաւորապէս 1855էն 1880 ա-
ռատ և շուայ շահերով: Եգիպտոսի ոսկերիչներուն մէջ՝
մեզի ծանօթ է միայն Թորոս Քափամաճեան, սեղանա-
ւորաց մէջ՝ Երամեանք, պետական պաշտօնեաներուն
մէջ Րէյիզեանք, Աբրահամ Բարթոլ փաշայ, Եագուպ
Արթին փաշայ և այլք. հողատէր կալուածատեարց և
վարչագիտաց գլուխ եղած են Առաքել Նուպար, և ինք
Նուպար փաշայ, որոյ որդին՝ Պօղոս փաշայ Նուպար՝
արժանաւոր յաջորդութեամբ կրկնապատկած է այսօր
իր նշանաւոր հօրը ձգած միլիոնները. նշանաւոր եղած է